

ŠTO I MOJA KRV*

Što mi krvlju bròdī?
Komu ona što nòsī?

Kamo se uputih,
s pustim naramcima,
punih tâjnā?

Dokle dóđoh,
gdje stādoh?

Ô! Ôh!

Stadoh,

(i)

òstah, òstadoh!?

Ne vratih se,

i,

ne mògoh, mògāh vratiti.

Na što se, na koga, na(o)slonih,

ako ne na Majku,

tijêlo i zemlju!?

Na što,

na još koga?

Malo prije,

(kao da) potajno,

próđoh kraj sebe

i òdoh,

nepovratno odoh

Sada mi se,

u tuđini i tijelu,

čèlo žârī i pòtī,

od pòljubācā, nèmōcī, ògnjīcā,

trågōvā iščeznulih Majčinih (Aničinih) p̄fstā

i njezinih pòvōjā.

Split, 8. XII. 2016. – 12. I. 2017. – 6. III. 2018.

Vlade Lozić

*Pošt. pok. prof. dr. *Josipu Ivanu Marceliću* (* Preko kraj Zadra, 31. XII. 1929., +, Split, 20. I. 2018., pok. u Splitu, 27. I. 2018., na splitskomu Lovrincu, u 13 s.) zahvalno mu, za njegov profesorski napor, njegovo učenje, u Splitu, na Bogoslovnomu fakltetu, i za njegovo ljudsko i evanđeosko svjedočenje.